

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **V. E., a.s.**, so sídlom v K., proti žalovanej: **T. L.**, bytom H., zastúpenej JUDr. J. S., advokátom v H., **o zaplatenie 5 466 Sk (181,44€) s prísl.**, ktorá sa viedla na Okresnom súde Humenné pod sp. zn. 9 C 130/2006, o dovolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 19. decembra 2007 sp. zn. 12 Co 91/2007, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Vo výroku uvedeným rozsudkom odvolací súd potvrdil rozsudok Okresného súdu Humenné zo 6. júna 2006 č.k. 9 C 130/2006-39, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 466 Sk (181,44€) so 6% úrokom z omeškania od 17.8.2005 do zaplatenia z titulu neuhradenej odobratej elektrickej energie; súčasne rozhodol o náhrade trov konania.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala ho zmeniť a žalobu zamietnuť. V odôvodnení dovolania uviedla, že sa pridrižiava svojich prednesov pred súdmi nižších stupňov a poukazovala na svoju zlú finančnú situáciu.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods.1 O.s.p. skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, avšak len vtedy, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

S poukazom na ustanovenie § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné aj proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Podľa § 238 ods. 5 O.s.p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Predmetom konania je peňažné plnenie vo výške 5 466 Sk (181,44 €). Táto suma neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy v deň podania žaloby na prvostupňovom súde. Dňa 4. mája 2006, kedy bola podaná žaloba na Okresný súd Humenné, bola minimálna mzda podľa § 1 písm. b/ nariadenia vlády č. 428/2005 Z.z. 6 900 Sk (229,04 €) a jej trojnásobok tvoril sumu 20 700 Sk (687,11 €).

Prípustnosť dovolania žalovanej preto uvedené ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. vylučuje.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku (§ 238 O.s.p.), ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku vecí právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení dovolací súd nezistil.

Vzhľadom na uvedené možno preto zhrnúť, že v danom prípade dovolanie žalovanej smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok v zmysle § 238 ods. 5 O.s.p. prípustný a iné vady konania v zmysle § 237 O.s.p. neboli dovolacím súdom zistené.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej v súlade s § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol. Pritom, riadiac sa právnou úpravou dovolacieho konania, nezaoberal sa napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanej, ktorá úspech nemala (§ 243b ods.5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Najvyšší súd Slovenskej republiky mu však žiadne trovy dovolacieho konania nepriznal z dôvodu, že v dovolacom konaní mu žiadne nevznikli a ani nepodal návrh na ich priznanie.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 27. mája 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Hrčková Marta